

Péchy Tamás.

Péchy Tamás, a képviselőház elnöke, a szabadelvű párt egyik kitünősége, született Alsó-Kézsmárkon 1829-ben. Fényes és diszes nevek ültek eddig is a képviselőház elnöki székén, így P á z m á n d y Dénes 1848-ban; G h y c z y Kálmán az 1861-ki országgyűlés alatt, továbbá 1875. márczius 5-től május 24-ig; 1875. szept. 4-től 1878. június 29-ig; 1878. október 24-től 1879. ápril 2-ig; — S z e n t i v á n y i Károly az 1865—69-ki országgyűlés alatt; — S o m s s i c h Pál az

Péchy Tamás.

1869—72-ki országgyűlés alatt; — B i t t ó I s t v á n az 1872—75-ki országgyűlés alatt; — P e r c z e l Béla 1874. márczius 24-től 1875. márczius 3-ig; — S z l á v y József 1879. ápril 3-tól 1880. ápril 12-ig. Ezóta e diszes névsort folytatja és egészíti ki Péchy Tamás, mint a képviselőház köztiszteletben s nagy tekintélyben álló elnöke.

Fokozatosan emelkedett mostani nagytekintélyü állására. Mint jó hazafi, a

szabadságharcban tényleges részt vett s honvédőrnagyi rangot viselt; a megyei életben pedig szolgabíró, majd alispán volt. Gyakorlati gondolkozásu megyei notabilitás hírével jött az országgyűlésre, a balközépen a vezérkarban foglalva helyet s nem sokára már országos híru notabilitássá lett.

Egyházi téren, mint az ág. evang. egyház hive, egyike a legelső szerepvívő és legtekintélyesebb egyéniségeknek. Midőn Prónay Dezső báró mint egyetemes felügyelő hivatalába beiktattatott, Péchy Tamás, mint a tiszai kerület felügyelője, üdvözlő beszédében két oly eszmének adott kifejezést, melyek országszerte általános viszhangra találtak: a magasabb nőnevelés felkarolását s az erdélyrészi hitrokonokkal való egyesülés eszméjét hangoztatván.

Még balközépi képviselő korában kitünően értette a házszabályokat s ezek magyarázata fölött támadt nem egy vitában az erkölcsi győzelem az övé volt. Mint elnök, ki a ház tanácskozásai vezetésének nagy és fölötte nehéz feladatát teljesíti, igen nagy hasznát veszi ebbeli tulajdonságának, mert alig van egyetlenegy képviselő is, ki a házszabályok tömkelegében akkora jártassággal bírna, mint ő. Egyébként is a ház tanácskozásait bámulatos tapintattal és körültekintéssel vezeti. Gyöngéd figyelemmel szokott viseltetni a fiatal kezdő képviselők iránt, kik először szólalnak fel a házban s rendszerint az első fellépés és felszólalás nehézségeivel küzdenek. Ilyenkor Péchy arra törekszik, hogy a házban csendet eszközöljön s a szónok meghallgattassék, miért is a fiatalabb nemzedék háláját, elismerését és ragaszkodását vívta ki.

A pártfusió alkalmával Péchy Tamás is teljes meggyőződéssel a szabadelvű pártba lépett s előbb Wenckheim Béla, azután Tisza Kálmán miniszterelnöksége alatt közmunka- és közlekedési miniszter volt öt évig, mely minőségében kiváló szolgálatokat tett az országnak s a nemzetnek. A magyarországi vasutak ügykezelési nyelvének magyarrá tételében nagyobb erélylyel s több sikerrel járt el, mint elődei. A vasutak körében lábra kapott magyarosodás főleg neki köszönhető.

Miniszteriumának szolid vezetésén kívül főérdemei közé tartozik, hogy a keleti és északkeleti vasutak ügyeit ő hozta rendbe s a tiszai vasut az ő minisztersége alatt lett félig az államé. A közügyek terén tett kiváló szolgálatai elismeréseül s magas állásának megfelelőleg, ő felségétől a valóságos belső titkos tanácsosi czimet és méltóságot nyerte.

Rakovszky István.

Született 1847. szept. 26-án Kocsócson, Trencsénmegyében. A történelmileg ismert Rakovszky-család egyenes sarja. — Ötödik éves kora óta Pesten él, hol gymnasialis és jogi egyetemi tanulmányait végezte. — Már mint fiatal ember, szorgalmasan dolgozott az Ökröss Bálint által szerkesztett »Jogtudományi Közlöny« hasábjain. »A királynék koronázásáról« 1867-ben irt történeti és jogi tanulmányát a szerkesztőség külön is kiadta. — Politikai hírlapoknál működött, s hosszabb ideig volt »A Hon« rendes munkatársa. Kartársai és szerkesztői igen szerették. — Szépirodalommal is foglalkozott s jobb műveknek — többnyire francziából vagy angolból — fordításával.

1869-ben Pestmegyében tiszteletbeli aljegyzővé választották. Ő volt első választott tiszteletbeli tisztviselője a megyének. Akkor ugyanis Pestmegyének hosszas ideig nem volt főispánja, s az ő alkalmaztatása adott okot arra, hogy a megye — Nyáry Pál kezdeményezésére — választás útján alkalmazzon tiszteletbeli tisztviselőket.

Nemsokára, 1870-ben rendes aljegyzővé választották. Az adminisztráció minden ágában felváltva működött és gyűjtött tapasztalatokat és tanulmányt. Szorgalma kezdet óta kivívta a megye elismerését és